

Z KRAKOWA DNIA 8. MAIA 1811 ROKA WE SRODE.

Wojsko złożone z walecznych Pułk^{ow} 12go piechoty, 3go jazdy i artylerji opuściło Kraków. Wychod jego w dniach 3, 6 i 7 b. m. podobnym był do tryumfu. Jakże mocnego potrzeba piora, aby tylko słabe pożegnania się naszego dać wyobrażenie! Dwa lata w krótkce upłyną, iak waleczne te Pułki w tutejszym zostawiały garnizonie.

Godni Szacownych swych Dowódców żołnierze, umieli braterskiem swem posłupowaniem zmocnić w Obywatelu ow węzeł zgody i wzajemney miłości, do ustalenia bytu naszego nieodzownie potrzebny. — Dzień 3ci do wyścia Pułku 12go był przeznaczony: — o 8 godzinie uszykowało się w rynku wojsko; — całe miasto, bo wszystkich serca zniewolić sobie umieli, porzuciło swe domy, aby raz jeszcze odchodzących uściskać Braci! — Między szeregi obróńców Ojczyzny, różnego wieku, różnego stanu i kondycyi znajdowały się osoby; lecz iedno ich zgromadziło uczucie, przywiązania i żalu. Tu starzec, tam matka, daley córka ściskali odchodzących dłonie, i do powrotu zachęcali prędkiego; a żołnierz, bo i Marsa tza przyjaźni wstydzić nie powinna, nie mógł się wstrzymać od płaczu. — Już nadchodziła marszu godzina, już oficerowie po skon-

czoném u JW Zastępcy Prefekta śniadaniem do Rot swoich; po powracali w tém danym znak do marszu — znak powszechnego żalu! — płacz, okrzyki: " Niech żyje Wojsko! niech żyją Obywatele Departamentu Krakowskiego! „ krzyżowały się pospołem.

Szło więc wojsko otoczone Urzędnikami, Obywatelami i liczném pospolstwem aż do Zielonek, o pół mili od Krakowa; pierwsi Urzędnicy i znakomitsi Obywatele pieszo, a pteć piękna w powozach towarzyszyli odchodzącym. Tu byto rozstania się miejsce. Opis jego, ieżeli uczucia opisać się zdołają, mocniejszemu zostawiamy pióru, bo tylko od tych, którym i mie Ojczyzny jest święte, nie zaś od obojętnych względem niej Obywatelów czytaniem być pragniemy.

Tak Obywatele Krakowscy żegnali swych Pułku 12go Braci — i do miasta z powiększonym powracali żalem z walecznemi Pułku 3go Rycerzami ostatnie dzielić momenta — Zaprosił ish JW. Zastępcę Prefekta w dniu 5 na obiad do siebie, gdzie do 80 zgromadzonych osob przy braterskiem uściskaniu i ronieniu łez, wyrzucali sobie, wzajemne szacunku, przyjaźni i przywiązania uczucia. — W rannych dnia 6 godzinach, cały Pułk 3ci stanął w rynku, i stąd z temi iak

Pułk 12ty uczuciami aż do Rogatki odprowa- rek od Kardynałów, ministrów, WW. u-
dzony został. — Na śniadaniu dla officerow rządników państwa i od żonek mini-
tego Pułku przez W. Zarzeckiego, Prezy- strow i WW. urzędników. Onegdaj dała
denta Muncypalności na przeszło 100 o- audyencyą ciału dyplomatycznemu. Przed
sob danym żegnał Brat Brata i błogosła- tą audyencyą przejechała się ku laskowi
wił dalsze iego przeznaczenie; a Obywate- Bulońskiemu. Przyszła ona już do zupeł-
le Krakowscy po stracie tak ukochanego nego zdrowia.

garnizonu żał swoy, tylko powrotem tych
Pułkow ukoić zdołaia.

Z Paryża d. 20. Kwietnia.

Nayaśnieysza Cesarzowa przechodzi-
ła się pierwszy raz po swey chorobie d. 17
godzinę po terrassie ogrodu Tuilleries. Na-
tychmiał zebrato się wiele osob w ogro-
dzie Tuilleries, które głośną okazały radość z oglądania kochaney Monarchini.
Cesarzowa Jmc zdawała się bydz poruszona
na temi oznakami radości, które obecność
iey wzbudziła. Towarzyszyła iey w prze-
chadzce Dama honorowa, Xżna Montebel-
lo. Jak tylko powrocila do pałacu kaza-
ła wynieść Króla Rzymskiego na terras.
Wszyscy zwrocili zaraz z nayżywszem u-
czuciem oczy na wysokiego potomka i za-
kład szczęśliwości państwa i świata. Wczo-
ray odprawia Nayaś. Cesarzowa wywod
w kaplicy Tuilleries, gdzie przyiętą zosta-
ła przez W. Jałmużnika, Hrabiego Rohana.
Cesarzowa udała się na ten obrządek po-
przedzona i otoczona urzędnikami i dama-
wi swojego dworu. Pradt, Jałmużnik Ce-
sarzowey, czytał mszą. Pod czas offer-
torium, za danym znakiem przez Hr: Seyssel,
mistrza obrzędow, zbliżyła się Cesarzowa
do ołtarza z Xżną Montebello, damą ho-
norową i Hrabinią Luçay, damą szatną.

W ołtarui poniedziałek odbierała Nayaś-
nieysza Cesarzowa powinszowania od
Książąt i Xżniczek Cesarskiey familii, WW.
urzędników i dam pałacowych. We wto-

Wczoray z rana dał Cesarz prywa-
tną audyencyą Xciu Clary, który oddał
mu liśc od Nayaś. Cesarza Austryackiego
z powinszowaniem urodzenia się Króla
Rzymskiego.

W pismach tutejszych czytamy co
następuje: — Na kilka dni przed rozwiąza-
niem Cesarzowey napisał P. Chazet nastę-
pujące cztery wiersze:

" Le sexe de l'Enfant, espoir de la patrie,
Pour l'Empereur lui même est encore un secret.

C'est la seul fois dans sa vie,

Qu'il n'a pa sçu ce quil faisoit. „

(Płeć dziecięcia, nadzieia oyczyzny;
jest ieszcze dla samego Cesarza tajemnicą.
Pierwszy to raz w swem życiu nie wie co
zrobił.)

Dziś opuścił dwor Paryż i przeniosł
się do St. Cloud.

Na placu S. Genowefy wystawiony
bydz ma, iak mowia, nowy pałac dla Ce-
sarskiey szkoły główney.

W Grenoblu rozbieraią starą wieżę,
którą Cesarz Maxymianus w roku 288 ka-
zał wystawić. Składała ona się z ułom-
kow starych gmachow i stała 1528 lat.

Wyrok Cesarski przeznaczaiący pew-
ną liczbę morgow gruntu na sianie bura-
kow cukrowych jest w całem państwie, a
nawet w Hollandyi skuteczniejszy.

Fabrykanci, kupcy i szyprowie w de-
partamentach Hollenderskich w wielkim
znayduia się ruchu, ponieważ od 1go Ma-

ia dozwolony jest wywóz ich płodów do innych części państwa.

P. Dampmartin, Cesarski censor i autor dzieła: *La France sous ses Rois*, mianowany został radcą w radzie zdobywczoj na miejscu P. Camus de Neville, który postąpił na radcę stanu.

Porucznik od 105 pułku liniowego, P. Sablonet, przewożąc d. 31 Marca oddział popisowych ludzi z Quiberonu do Belle-Isle, napadniony był na morzu od peni-szy Angielskiej, która tę zdobycz za bardzo łatwą uważała. Sablonet poczynił a-toli tak dobre rozporządzenia, iż iak tylko Anglicy na niego weszli statek, dano do nich z ręcznej broni ognia i wiele ich zabito. Nakoniec rozbił się Angielski statek, a pozosta-tych jeszcze na nim 12 ludzi i officera za-brano w niewolę i do Belle-Isle zawie-ziono.

Kardynał Maury napisał pod d. 31 Marca do P. Raby w Turynie, który pię-kny wiersz łaciński P. Lemaire na język włoski przełożył i iemu przypisał, w grzecznych wyrazach list, dziękując mu za to przypisanie.

Senator Hrabia Beauharnois zaprowa-dził d. 14 b. m. w Amiens Cesarski sąd i dał potem obiad na 50 osob.

W Tulonie odbywać się będzie sprze-darz znacznej ilości osadowych towarów.

W Padwie postawiono popierście Cesa-rottego.

Z Neapo'u d. 30 Marca.

Z wszystkich prowincyj naszego kró-lestwa nadchodzą doniesienia, iż tego roku znaczą się tak obfite urodzaje, iakich od daw-na nie było. Zdarzenie to jest tem przyjem-niejsze, że w wielu okolicach, lubo nie ma prawdziwego niedostatku, panuje iedna

wielka drogość zboża, ponieważ nie uro-dziło się w roku przeszłym.

W. Xżna Rofsyyska Konstantynowa przyjechała tu d. 28 b. m. z Rzymu i stanęła w domu posta swojego narodu.

Monarcha nasz zabawi zapewne cały miesiąc w Paryżu. Królowa wybiera się z dziećmi do powabnego zamku Portici.

Z Madrytu d. 2. Kwietnia.

Kilka połączonych kup rokokszanów, mających około 800 ludzi, uderzyło d. 22 Marca na mały oddział stojący w Segowia. Oddział ten nie zważając na przewyższającą liczbę nieprzyjaciela, walczył mężnie, poki Jenerał Tilli nie nadszedł mu na pomoc. 120 Hollendrow uderzyło potem na nieprzyjaciela i zupełnie go poraziło: utra-cił 60 ludzi w zabitych; zabrano mu 30 koni i aż do gór go ścigano.

Z Neufszatelu d. 10 Kwietnia.

Wypis z listu pisanego pod d. 4 Marcu z Waladohy.

Odnieśliśmy kilka korzyści, a nay-znaczniejszą jest kolomny Kapitana Gorgier z batalionu Neufszatelskiego. Widząc Jenerał Thiebault, że kupa Juliana idzie przeciw Ledesma, posłał zaraz za nią P. Gorgier w 300 piechoty i 60 jazdy. Za ie-go zbliżeniem się obrał sobie nieprzyjaciel korzysne stanowisko i uszykował się. P. Gorgier rozporządził swoy atak i poszedł śpiesznym krokiem przeciw niemu. Nie-przyjaciel uderza na niego pierwszą swo-ią linią, ale jest porażony; P. Gorgier u-derza nawzajem bagnetem na niego i wpra-wia go w zupełny nieład, zabiwszy mu przeszło połowę ludzi, zabrawszy kilku-nastu jeńców i wiele broni, którą ucieka-jący rzucali. Walka ta czyni żołnierzom Neufszatelskim tem większy zaszczyt, iż

walezyli przeciw daleko większey sile. Strata ich bardzo była mała. Najiaś. Cezarz posłał dla officerow, podofficerow i żołnierzy Neufszatelskiego batalionu, który się nietylko w tey potyczce, ale i dawniejszych mężnie sprawił, pięć znakow legii honorowey.

Z Konstantynopola d. 6. Marca.

Pracują tu teraz nad połowami ekwipażami W. Sultana, które będą bardzo wspaniałe. W mennicy tuteyszey zatrudnionych jest dzień i noc kilka set ludzi wybijaniem monety.

Dnia 3. Kwietnia. — W tey chwili dowiadujemy się o złożeniu z urzędu W. Wezyra. Złożenie to było równie skrycie ułożone, iak spokojnie dokonane. Jusuf basza poddał się z największem postępowaniem woli Monarchy, którą mu W. Keniuszy oznaymił; oddał wielką pieczęć państwa i naczelne nad wojskiem dowództwo mianowanemu tymczasowo w obozie Kaimakanowi Karšli Ali baszy aż do przybycia nowego W. Wezyra. Ośmdziesiąt przeszło lat stary Jusuf basza udał się na wskazane mu tymczasowo miejsce do Demotika, nie daleko Adryanopolu, (gdzie iak wiadomo bawił Karol XII.)

Nowym W. Wezyrem mianowany jest Ahmed Aga, który iako Nasir Ibrahów, umiał sobie zasłużyć tak przez waleczną obronę tey twierdzy, iako też przez stałe odrzucanie uciążliwych warunkow, na uszanowanie samego nieprzyjaciela. Wybor ten W. Sultana zasługuje na tem większe uwielbienie, że Ahmed Aga posiada nietylko powszechny szacunek ajanow Rumelii, których niezgoda przyczyniła się do wielu klęsk wojennych, ale nadto jest czynnikiem liczney i znaczney 64tey roty janyzarow, i potrafi wpływem swoim w

całym tym korpusie przytknąć huatwajczego ducha.

Z Kassel d. 20. Kwietnia.

Baron Selby, nadzwyczajny i pełnomocny minister Króla Jmci Duńskiego, miał honor oddać J. K. Mci na prywatney audyencyi d. 15 b. m. trzy wielkie ozdoby orderu słońca, które Monarcha jego posłał nawzajem za trzy ordery Westfalskie naszemu Królowi. J. K. Mość zatrzymał jedną dla siebie, drugą dał Hrabieciu Fürstenstein, ministrowi sekretarzowi stanu do spraw zagranicznych, a trzecią zostawił do dalszego udzielenia.

J. K. Mość udzielił wyrokiem swoim pod d. 16 b. m. Podofficerom Brinckmann, Däkelbach, Lochte, Pech, Ludwikowskiemu i Möller, którzy w dywizyi Hiszpańskiej wstawili się odwagą i dobrem postępowaniem, honorowe medale srebrne. Sześciu tych walecznych mężow odbiorą w niedzielę d. 21 pod czas wielkiej parady i wystąpienia całej załogi z rąk jenerała i rządzczy stolicy te znaki nagrody.

Wyrokiem pod tymże dniem zniesiona jest ustanowiona przez wyrok pod d. 29 Marca 1808 dyrekcyja podatkow i obowiaz- Ri iey przyłączone są do ministerium skarbowego.

Na zdanie sprawy przez Ministra skarbowego postanowił J. K. Mość pod d. 18 b. m. co następuje:

Art. 1. P. Placke, fabrykantowi w Magdeburgu, pożyczona bydź ma z publicznego skarbu summa 15,000 frankow bez prowizyi, pod wyraźnym warunkiem, aby iey użył na robieniu cukru z burakow.

Art. 2. Obowiazany on jest złożyć dostateczną kaucyą na tę summę, którą po upłynięniu dwoch lat od 1. Maia r. b. spła-

cał będzie co rok ratami w czwartey części.

Z Wesel d. 17. Kwietnia.

Fr. Diez w Emmerich, wynalazca melodionu, zrobił w tych dniach machinę za pomocą której koszta na kopanie kanałów zmniejszyła się o dwie trzecie części, i w podanem o wynalezieniu tej machiny do gazety Westfalskiej doniesieniu, dowodzi rachunkiem zmniejszenia tych kosztów. Do tej machiny potrzeba 150 koni i 500 inżyci, lecz tyle robią co 4000 ludzi w przeciągu iednakowego czasu. Składu zaś tej machiny nie opisał.

Z Sztokolmu d. 16. Kwietnia.

Dworska gazeta donosi, iż Gabinetywy pierwszy sekretarz Ehrenström z tytułem i godnością rządowego radzcy, a Jenerał major, Baron Vegesack, szef Elfsborgskiego pułku, otrzymali uwolnienie od służby. Na mieyscu ostatniego Podpułkownik Reatersköld, mianowany został pułkownikiem rzeczzonego pułku.

Dziś odśpiewane zostało w kościele katolickim *Te Deum* z powodu urodzenia się Króla Rzymskiego, na którym znajdowała się Następczyna tronu. Gazety nasze zawierają wiele wierszew z powodu szczęśliwego tego zdarzenia.

W wielki piątek zaszczycił Królewicz Następcza tronu obecnością swoją koncert dany w loży Małsanow.

Prowincya Schonon podjęła się utrzymywać oba pułki Niemieckie, z których ieden stoi załogą w Stralsundzie. Mowią, iż mieyski korpus stolicy otrzymał pierwszy Numer w porządku wojskowym, a zatem ma wyższy stopień od gwardyi Królewskiej.

Z Petersburga d. 11 Kwietnia.

Dziśnieszaz gazeta dworska zawiera o-

pis^o gruntów koronnych, które są do sprzedania w gubernii Petersburskiej. W 3 powiatach Schlüsselburskim, Jamburskim i Ługaskim znajduje się 10,340 morgow u-prawnego i nieuprawnego gruntu do sprzedania więcej dającemu.

Z Odefsy przybył tu wojskowy Rządzca Chersonu, Xżę Richelieu.

Za nadejściem wiadomości o urodzeniu się Króla Rzymskiego ambasadorowie Francuzki i Austryacki oświecili wspaniale swoje domy.

Xżę Wincencyi, ambasador Francuzki, jeszcze tu bawi, i nie wyiedzie, iak mówią, poki jego następcza, Jenerał Lauriston, tu nie przybędzie.

Kołosalne bronzowe posągi, dla przyozdobienia nowego tuteyszego kościoła Matki Boskiej Kazańskiej na wzor kościoła S. Piotra w Rzymie, odlewane są w akademii kunsztów i kilka ich już odlano.

Z Amsterdamu d. 23 Kwietnia.

Tak piękną mamy tu wiosnę, iż od kilku dni rozwinęły się wszystkie drzewa i rośliny. Znosi się na rok urodzajny.

Urząd celny wydał obwieszczenie do wszystkich Hollenderskich szyprow, aby swoje okręty i statki opłacili. Podlegają tej opłacie: 1) wszystkie w Francyi lub w iey osadach zbudowane okręty; 2) wszystkie przyprowadzone i za zdobycz uznane okręty; 3) wszystkie okręty dla przedstawienia ustaw skonfiskowane i wszystkie pod brzegami Francuzkiemi rozbite obce okręty i Francuzom sprzedane, których reparacya kosztowała cztery razy więcej nad cenę kupna. Opłata ta wynosi od 100 beczkowego i mniejszego statku 9 fr. 90 centimow od 100 do 200 beczkowego

19 fr. 80 cent. od 200 do 340 beczkowego
26 fr. 40 cent. a od każdych 100 beczek
do 300 fr. 6 cent. 60.

Z Stuttgardu d. 16 Kwietnia.

Obecny tu Xżę Schwarzburg-Rodolfstadt miał dziś prywatną audyencyą u Króla Jmci naszego, na którą wprowadził go W. Podkomorzy. Potem iadł z J. K. Mcią obiad.

Z Kopenhagi d. 23 Kwietnia.

Pomiędzy przybyłemi tu w tych dniach szyprami, przyłynął ieden z Piławy; lecz na całej stamtąd drodze nie widział nigdzie nieprzyjacielkiego okrętu.

Patrik Peale ogłosił za zapłaceniem z gory 24 talarow 12 lekcyi o teoryi deklamacyi i mimiki, z objaśniającemi przykładami.

Pod brzegami Fünen wyginęły zupełnie ryby, co przypisują częścią ustawicznemu z dział strzelaniu, częścią blaskowi miedzią obitych okrętów, który odstrasza ryby, a nakoniec zaniedbanemu wytopianiu psow morskich, które ie wyżeraią. Olatnia przyczyna jest naypodobniejsza do wiary.

Z Tryestu d. 19 Kwietnia.

Gdy Marszałek Xże Raguzy powołany został na dowodztwo korpusem Marszałka Xcia Elchingi (Neja), przeznaczony zatem jest na rządzącę prowincyy Illiryjskich na iego miejsce Jenerał Hrabia Bertrand, adjutant Nayiaś. Cesarza.

Od granic Hiszpańskich d. 2 Kwietnia.

Naynowsze listy z południowey Hiszpanii nie donoszą o żadnych ważnych działaniach w Katalonii. Jenerał Baraguay d' Hilliers dowodzi jeszcze zawsze stojącym w północney części tej prowincyi korpusem, który odbiera jeszcze czasami przez

Perpignan posiłki. Związek między tem miałtem i Gironą, gdzie ten jenerał ma główną swoją kwaterę, jest zupełnie wolny i idą tam często znaczne transporta potrzeb wojskowych i żywności pod nie wielkimi zastonami. Wiele mieszkańcow tych okolic, którzy roku przeszłego pouciekali do niedostępnych gór, powrocili na zimę do swoich domow, ponieważ Jenerał Baraguay d' Hilliers zapewnił im przebaczenie pod warunkiem zachowania się spokojnie. Przykład ich zachęcił drugich, i wsie, które dawniey puste stały, są znowu zaludnione. Powroceni ci Katalońcykowie, zachowują się teraz spokojnie i używają swoich własności pod opieką wojska Francuzkiego. Poiedyncze kupy łotrow pokazują się ieszcze czasami w gorach; ale nie są więcey niebezpiecznem od czasu, iał tylko większa część mieszkańców wyrzekła się rokoshu. Utworzone w tej części Katalonii ruchome kolonny czynią także wielkie przysługi i nie dopuszczają utworzenia się iakowego zbroynego korpusu. Powiat Campredon, który dawniey był głównem siedliskiem rokoshanow, poddał się także. Ogółem cały lewy brzeg rzeki Terra osadzony teraz jest wojskiem Francuzkim i Włoskim. W Vich, Manresa, &c. stoją załogi Francuzkie. W okolicach Barcellony pokazują się w prawdzie ieszcze czasami oddziały rokoshanow, ale tylko w celu zrobienia zdobyczy. Barcellona jest dostatecznie we wszystkie potrzeby opatrzona, załoga tamteysza, składająca się powiększey części z wojsk Niemieckich, jest zupełna i w dobrym stanie. Port tamteyszy nie jest wprawdzie właściwie zamknięty, bo Anglicy nie mają przed nim eskadry; ale w pobliskości iego krążą

uflawicznie wojenne okręty Angielskie, które czasami, lubo nadaremnie, w nie osadzonych pojedynczych miejscach wysadzają na ląd agentów, dla zrobienia wewnątrz nowych zaburzeń. Twierdza Tarragona jest jeszcze dotąd jedyną warownią rokoszanów Katalońskich. Marszałek Macdonald przygotował atoli sposoby po zdobyciu Tortosy do oblężenia skutecznie tej twierdzy, które ma się na początku tego miesiąca rozpocząć. Mowią, iż znajduję się teraz w niej Angielski Jenerał Doyle i zapewnił juntę o nadejściu Angielskiego korpusu na jej obronę. Lecz wiadomo, iak Anglicy dotrzymują swoich przyrzeczeń. Junta Tarragony nakłaniała się już do poddania się Marszałkowi Macdonaldowi, ale wspomniany jenerał Angielski odwiódł ją od tego.

Jedna dywizya woyska Arragonii stoi pod dowodztwem Jenerała Suchet na granicach królestwa Walencyi: reszta woysk tego korpusu powróciła się wewnątrz Arragonii i oczekują rozkazow postąpienia przeciw twierdzy Walencyi. Wyprawa przeciw temu miastu będzie zapewne miała związek z innymi działaniami, które dotąd nalląpic nie mogły. W Arragonii panuje prawie wszędzie spokojność; kupy rokoszanow, które rzucają się czasem jeszcze na woyska Francuzkie lub spokojne wlie, utraciły wiele ludzi, gdyż ścigane są wszędzie przez ruchome kolomny, które z Sarragossy wyszły. Junta Walencyjska dokłada wszystkich sposobow, dla zwiększenia swojego woyska; lecz to nie składa się już iak tylko prawie z samych chłopow, którzy nie chętnie służą i upatrują tylko sposobności do umknienia do domow.

Z Medyolanu d. 13 Kwietnia.

Mamy doniesienia o Włoskiej naszej dywizyi będącej w Katalonii: stoi ona zawsze jeszcze w Lerida. Dotąd małe tylko sfaczała potyczki, usiłując otworzyć sobie związki i dostać bydła. Pułki znajduję się w naylepszym stanie i na niczem im nie zbywa.

Z Wenecyi d. 7 Kwietnia.

Nowy nasz Patryarcha Bonsignory, biskup Faenzy, odprawił d. 4 b. m. publiczny wiadz do miasta naszego. Prefekt, Jeneralny kommissarz policyi i podesta miasta, popłynęli na przeciw niemu w gondolach do Manghera, gdzie powitany od nich, wsiadł wraz z Biskupem Chiogi i wielu innymi znakomitemi osobami na przygotowany dla siebie statek, któremu bardzo wiele bark i gondolow do Wenecyi towarzyszyło. Przybycie jego ogłosiły wystrzały z dział i dzwony.

Dnia 13. — Nadmorskie nasze miasto zakwita co raz bardziey. Roboty w arsenale idą z naywiększym pośpiechem, publiczne gmachy są upiękniane, roboty nad Murazzy będą tego lata daley ciągnione, a z wzdłuż wielkiego kanału zakładają zacienione drzewami przechadzki. Związek nasz z statem lądem przez kanały jest dosyć wielki i z wszystkich portow morza Adryatyckiego przychodzą tu codziennie okręty z rozmaitym ładunkiem. Królestwo Neapolitańskie dostarcza nam oliwy, a Dalmacya drzewa do budowy i do opał.

Z Bayreit d. 11 Kwietnia.

Wczoray z rana, wyraża gazeta tu teysza, dwa pierwsze battaliony stojącego w Bayreit załogą 14go pułku Bawarskiego piechoty, wyszły stąd pod szanownym swoim Pułkownikiem Schlosbergiem przed

Hof na inne przeznaczenie.

Z Augsburga d. 12 Kwietnia.

Na 400 koni Bawarskiego pułku lek-
kiej konnicy stawiają tu teraz stajnie na
folwarku byłego klasztoru S. Ulricha.

Na Mocy dziennego rozkazu pod d 8
h. m. rozwiązany został utworzony pod
czas ostatniej wojny i z samych officerow
złożony korpus strzelców. Pułkownik ie-
go Hrabia Schosberg, któremu Król swo-
je ukontentowanie oświadczył, powraca
na dawne swoje miejsce; Major Baron
Freundenberg oczekuje dalszego przeznacze-
nia; reszta officerow będą do liniowych
pułków przeniesionemi.

Bankier tutejszy i Radzca skarbowy
Schäzler pojechał do Hamburga.

Z Paryża przebiega jeszcze przez mia-
sto nasze codziennie goniec do Wiednia z
doniesieniem o zdrowiu Cesarzowej Fran-
cuzkiej i Króla Rzymskiego.

Na ulicy Maxymiliana zakładają te-
raz na miejscu, gdzie dawniej była kan-
celarya nasza, plac do przechadzki pod-
woynym rzędem drzew wysadzony.

Splaw na Dunaju rozpoczął się już w
tym roku od Ulmu aż do Wiednia.

Od brzegow Menu d. 20 Kwietnia.

Gazeta Stuttgardzka donosi pod sty-
kułem z Strazburga, iż wiele odwodow
różney broni idzie z Francyi na niższy Ren
i do Hollandyi, dla zmocnienia, jak mo-
wią stojącego nad brzegami Hollenderskie-
mi korpusu woyska.

Podług gazety Magdeburgskiej muszą
wszyscy mieszkańcy tamtejsi podać do-
kładną ilość mającey w domach swoich
broni. Podobny środek przedsięwzięty tak-
że w Hamburgu został.

D. 24 i 25 Marca Mieszkańcy Meinin-

gi obchodziłi uroczyście powstanieł swo-
iego Xcía z niebezpieczney choroby.

Jenerał Pardo de Figueroa, Królew-
sko-Hiszpański poseł w Peterzburgu, prze-
łożył kilka Od Horacyusza na język Grec-
ki i podaje je do druku.

Z Antwerpji d. 9 Kwietnia.

Wczoray o godzinie 4 po południu
wciągnięno na warsztat 80 działowy liniow-
wy okręt dla naprawy. Czynność ta od-
była się pod dozorem Barona Kersaint,
szefa woyskowego portu, w obecności pre-
fekta morskiego i znaczney liczby office-
row lądowych i morskich i innych widzow.
Gdy okręt wydzwigniony na służbę został,
dały się słyszeć ylączac głosy: Niech ży-
cie Cesarz!

Z Hamburga d. 7 Kwietnia.

Dobroczyenne zamia 7 Nayiaś. Cesa-
rza dla nowych departamentow zaczenają
się już uskuteczniać. Roboty nad nowym
gościńcem od Wesel do Hamburga już roz-
poczęte zostały. W departamencie wyż-
szej Emsy znajdują się dwie stacye robo-
tników, które 5 do 600 ludzi zatrudniają.
W departamencie Wezery trzy stacye, w
których robi 6 do 700 ludzi. W departa-
mencie uyścia Elby cztery stacye od 1200 do
1500 ludzi. W stacyi Hamburgskiej pra-
cunie 600 ludzi. Stacye te mają jeszcze
bydź pomnożone. Wszystko okazuje, iż
roboty około użytecznego tego gościńca
dla handlu tych krajow, jeżeli nie całko-
wicie, przynajmniej w większey części w
ciągu tego roku ukończone zostaną. O-
procz wspomnionego dopiero użytku, re-
zeydzie się jeszcze wiele pieniędzy pomię-
dzy pracującą klassą ludzi; wszyscy robo-
tnicy godzeni są co wyrobią, pracują zaś
ochoczo i ufnie.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 8. MAIA 1811 Roku WE SRODĘ.

Z zlecenia JW. Zastępcy Ministra wojny, Radzcy Stanu Naczelnego Dyrektora żywności woyska, mam honor uwiadomić strony interesowane, iż gdy dochodzą rozmaite uboczne wiadomości do biera Dyrekcyi żywności woyska, iż Panowie Dozorcy magazynow po prowincyach nie uważając na wydane im surowe w tej mierze przepisy, od kontrybuentow poważać się mają wymagać nie należący przysypki na miarze zboża, a nawet niektórzy dopłaty pieniężney, z zadziwieniem uważać należy, iż dotąd żadne w tej mierze urzędowe i wsparte przekonywającemi dowodami zaskarżenie przesłane nie zostało do biera Dyrekcyi żywności woyska. Lubo Dekret Najjaśniejszego Pana pod dniem 28 Lipca r. p. o dostawie produktow z Repartyey Sejmem uchwaloney stanowiący w artykułach 13 i 14 wyraźnie wskazuje kontrybuentom iakich środków użyć powinni, gdy sprzeczka o gatunek, miarę lub wagę produktow z Dozorcami magazynow zachodzi; pomimo tego iednak Dyrekcyja żywności woyska z największą bacnością chcąc czuwać nad tym, aby żadne nadużycie w magazynach cierpiane nie było, wzywa wszystkich interesowanych aby każdy czując się bydź w iakim sposobie od Dozorcow magazynowycu u-

krzywdzonym na miarze, wadze lub wymaganiu od niego najmnieyszey opłaty pieniężney, prosił swoje zaskarżenie do biera Dyrekcyi żywności woyska przesyłał; które skoro przekonywającemi dowodami poparte będzie, iż przykładna sprawiedliwość wymierzona zollanie, naysolenniey zaręcza. — W Warszawie d. 26 Kwietnia 1811 roku.

Zastępca Naczelnego Dyrektora żywności woyska
*Suchobolski.
Gaiński.*

*Głos Krakowa do wychodzącego Woyska
dnia 5 Maia 1811. Przez F. N. J.*

Eywaycie zdrowi, Bracia, Rycerze!

Zegnam Was wszystkich w oczach ze łzami!
(Raczie to przyjąć wyznanie szczerze:)

Kto wie, kiedy się uwidzę z Wami.

Te chwile z Wami były mi drogie!

Widok Was Bracia! Serce weseli!

Teraz mię żale ścisłają srogie,

Gdy nas tak nagle smutny los dzieli.

Lecz idźcie śmiało, Rycerze Prawi!

Dokąd Was święte wzywają losy:

Niech Wam Bóg każdy krok błogosławi!

Niech Was szczęśliwie wiodą Niebiosy!

Jeśli Was luba Ojczyzna wzywa,

Idźcie, stańcie się tej obrońcami;

A gdy fortuna zdarzy szczęśliwa;

Czeka Was, Bracia! Krakow z wieńcami.

Pożegnanie Krakowianow d. 7 Maja r. b.

Bywajcie zdrowi, Bracia nasi Krakowianie!
 Mało dziś słów za serce rozrzuwione stanie,
 Ten nasz smutek, te czule pożegnania z Wami
 Dość świadczą, iż miłość była między Nami.
 Ży się ten nie powstydzi, kto was z oczu traci;
 Marszby płakał, gdyby był takich żegnał Braci.

Jeżeli z Wami pod cieniem oliwy
 Trawiony razem był ten czas szczęśliwy,
 Gdy nasze serca święta miłość zplata,
 Miłość powszechna i Kraiu i Brata,
 I Kiedy wszyscy sercy jednakiemi
 Znosim ciężary dla kochanej ziemi.

Zwimy murem te nasze wraz zplecione dłonie,
 Marzmy nam słodką przyszłość na nadziei łonie;
 Bo tam, kiedy do słodkiej wolności Bogini,
 Stałość, miłość i meztwo przewodnią nam czyni,
 Tam niemożność cud robi; tą gdy poydziedz drogą,
 I na pustyniach kwiaty zakwitnąć nam mogą.

Świadczy w nas stałość, pamięć do tej chwili,
 He powstając, jużśmy zrobili,
 Te rozrzewnienia, te czucia przyjemne,
 Te dziś żegnania, życzenia wzajemne,
 Świadczy i nigdy świadczyć nie przestanie,
 Ze życie z nami wra gonne kochanie.

I nam Bracia ufajcie, teżli szcęk puklerzy
 Mars kiedy nad brzegami naszymi rozszerzy,
 Pioruny, które będą złote orły grzmiąły,
 Głośno, będą Sarmackie oddawać ie skały.
 Jeszcze zabłyśnie w oczy wolności miecz świetny,
 Przypomni imię Lecha, i będzie pamiętny.

Wśród czułych żegnań, tą nadzieją drogą
 I siebie i Was, Bracia cieszyć mogą
 Miłość i stałość! — Jeszcze raz w tej dobie
 Dajem Wam basła, i bierzemy sobie,
 Ze się znow kiedyś powitamy tkliwi,
 Dużni ze siebie, możni i szczęśliwi.

K. B.

*Sierżant Artyleryi.***Z Berna d. 13 Kwietnia.**

Stosownie do rozkazu Cesarza rozma-

ite oddziały 4go pułku Szwajcarskiego, które nad brzegami Morbihar stały, zgromadziły się w Renn, gdzie stał odwod tego pułku. D. 20 p. m. udały się dwa zupełne bataliony pod dowództwem Pułkownika Afry do Paryża, gdzie będą zaogarnęły. Zdarzenie to jest szczególniejszą zaletą i okazie przychylności Cesarza do zostających w jego służbie wojsk Szwajcarskich, i będzie one zapewne miało pomyślny wpływ do werbunku do tych pułków.

Z Wiednia d. 1 Maja.

Najjaśniejszy Cesarz wyjechał d. 27 p. m. z rana z tutejszey stolicy do familijnych dobr swoich w niższej Austryi. Nieprzytomność J. C. K. Mci trwać będzie 8 do 10 dni. W tymże dniu Najjaś. Cesarzowa udała się do Brynu, dla odwiedzenia swojego brata, Arcy Xcia Ferdynanda, dowodzącego wojskiem w Morawii i Szląsku.

Z Panczowy d. 18 Kwietnia.*(Z Gazety Prezburskiej)*

Podług nadeszłego dziś z Belgradu doniesienia, oczekują tam jeszcze 300 Rossyanow.

Z Orsowy donoszą, iż Turecki dowódca w nowej Orsowie, Basza Ressed-aga, przepuścił Rossyjskiemu wojsku przez listość, że od dawnego czasu cierpi niedostatek żywności, 100,000 ok mąki i ięczmienia do Wołoszczyzny.

Podroźni przyjeżdżający z Turczek powiadaia, iż zajęte przez Rossyjskie wojska prowincye Wołoszczyzna, Multany i Bessarabia nie zostaną pod panowaniem Rossyjskim, ale cały lewy brzeg Dunaju aż do uścia do czarnego morza dostanie się innemu mocarstwu; Turcy zaś pochlebiali sobie, iż zato odzyskują Krym i Serwiią.

Dzień 6 i 7 Maja 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Przednie. Średnie. Poślednie.

Na Monetę. Żp. gr. Żp. gr. Żp. gr.
Korz: Pszenicy 10 — 9 — 8 15

— Żyta	9	—	8	—	7 15
— Jęczmienia	6	—	5	15	— —
— Grochu	8	—	7	15	— —
— Owsa	4	15	4	—	— —
— Jęczm.	18	—	16	—	14 —
— Rzepaka	12	—	11	—	— —

D O N I E S I E N I A.

Na mocy zalecenia Wysokiego Trybunału Cyw. Iszey Inflancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału Ilgo, pod datą 19 Kwietnia r. t. wydanego, a sobie dnia 29 m. i r. tychże wręczonego. — Niżej podpisany, jako kurator do spraw masy krydalney Pawła Grabowskiego ustanowiony: informowanym oraz będąc, iż JWney Weronice z Scypionow Grabowski, jako teyże masy Administratorce zalecone zostało, aby stosownie do Art. 24 Dekretu Królewskiego z dnia 16 Stycznia b. r. wydanego, w Dzienniku Praw Nro 28 umieszczonego, porozumiewszy się w tej mierze z Kuratorem do spraw. — Plan Dystrybucyi teyże masy w przeciagu dni gotu podług wyroku klasyfikacyjnego ułożyła, i takowy w pomienionym czasie w kancelaryi Trybunału dla przedstawienia go wierzytelom pod osrością praw, za uchybienie tego terminu oznaczoną złożyła. — Niniejszym Edyktalnym zapozwem wszystkich wierzyteli, oraz Deputacya rzeczoney masy kiedalney Pawła Grabowskiego wzywa: ażeby na dzień 1wszy Lipca r. t. w celu przyięcia takowego Dystrybucyi Planu, lub przeciw niemu swoich do protokołu podania monitow, przed Delegowanym na ten koniec JW. Michałem Goskowskim tegoż Trybunału Sędzią, tu w Krakowie w gmachu na posiedzenia Trybunału rzeczoney przezbaczonem, niezawodnie stawili się. — Dan w Krakowie dnia 30 Kwietnia 1811 roku.

Franciszek Paulowski, Patron Trybunału Cywilnego Departamentu Krakowskiego, do spraw Masy krydalney Pawła Grabowskiego ustanowiony kurator.

Dla kupca i fabrykanta przyięmną musi być rzecz, gdy się dzieje, gdzie i takie fabryki powstają, niemniej same produkta i u takim gatunku u nich wyrabianą się. W tem przekonaniu, fabryka w Xęstwie Warszawskiem, w Departamencie Krakowskim, w J. wierznie, dobrach Narodowych, w pobliżu wsi Dąbrowey od kilku lat eksystująca, do publiczney podaie wiadomości, iż trudni się wyrabianiem hałunu u znaczne, ilości, który z żadnemi obcemi częściami nie jest zmieszany, w dobroci Rzymskiemu nawet nie usięgujący, i który do wszystkich jarb z korzyścią może być używanym: za takowy go albumem uznano.

Aby zaś potrzebującym tego towaru z tem większą łatwością usłużyć można, Entreprenorowie fabryki ustanowili w Krakowie główny skład, gdzie wszystkie hałuny wzmiankowaney fabryce wyrobiony, sprzedawanym lub podług potrzeby z tamtąd przesyłanym będzie, i takowego nigdzie indziej iak tylko w tym składzie nie dostanie. Baryłki z hałunem znaczne będą literami W. O. G., gdyż nie tylko u Dąbrowey, ale i w wielu innych miejscach tej okolicy fabryki podobne eksystują; które hałun pośledniejszego gatunku z przydaniem nazwiska Dąbrowey, za hałun dobrego gatunku sprzedają. Zawiadywanie składem hałunu i sprzedawanie takowego w Krakowie, Entreprenorowie fabryki powierzyli Panu Janowi Franciszkowi Fischerowi, kupcowi Krakowskiemu, do którego każdy chce nabycia hałunu mający, bezpośrednie udać się zechce, i od którego o cenie która podług okoliczności zwiększa lub pomniejsza się będzie, wiadomości zciągnąć można.

Kompania Wieliczka utrzymująca kopalnie węgla kamiennego, i hałunu podaie do wiadomości, iż na brzegu Przemszy w Podłężu w Państwie kameralnym Jaworzno, w Departamencie Krakowskim, znajdują się węgle kamienne w dobrem gatunku, które każdemu za gotową zaraz zapłatę, kórzec dobrej miary po złotym polskim i groszy 18 w grubey srebrney monecie sprzedane będą. Życzący sobie tychże nabydź, mają sie zgłosić u Zwierzchnika górniczego teyże kompanii na fabryce hałonowej w wsi Dembiowy pod Jaworznem mieszkającego, Pana Piszorna.

W Wieliczce dnia 10 Kwietnia 1811 roku.

Uwiałomiam Publiczność, że dnia 17 Maja r. b. 1811 o godzinie 10 z rana we wsi Chlewska Wola w Powiecie Jędrzejowskiem Departamencie Krakowskim we dworze pod Nr. 1 koni dzielnych sztuk 10, szory na 4 konie wguście dobrem, Ba sztarda nowa ze wszelkimi wygodami i inne ruchomości Urod: Tomaszowi Maiewskiemu tamteyszemudziędzicowi zatradowane, na satysfakcyą 150 czer. W. Woyciechowi Retermundowi wiäne, więcey dającemu za gotową zapłatę sprzedane będą. — Chęć więc mający kupowania, w terminie powyższem na oznaczone miejsce zapraszają się. Datt w Jędrzejowie dnia 3 Maja 1811.

Jgn: Kuzchowski, B. r. Sętu Lokotu Pow. Jędrzejow. Jędrzejow. Depart. Krakow.

Uwiałomiam Publiczność, iż we wsi Nagłowicach Powiecie Jędrzejowskiem Departamencie Krakowskim w domu pod Nr. 1 Bydło rogate, to jest krowy doynie, karmne i jałowizna sztuk 33 na satysfakcyą podatkuw skarbowych, ka. denarowych i expens w drodze exekucyi dnia 14 Maja r. b. o godzinie 10 z rana za gotowe pieniądze przez publiczną licytacyą naywięcey dającemu sprzedawane będą; chęć więc mający kupowania rzeczonego bydła w terminie powyższem na miejsce oznaczone zapraszają się. — w Jędrzejowie dnia 21 Kwietnia. 1811 Roku.

Jgn: Rzuhowski, Bar. Sętu Pocię Pro. Jędrzejow. Depart. Krakow.

Na mocy Rezolucyi W. Prezydenta muncypalności miasta wolno hanlowego Krakowa pod d. 26 Kwietnia r. b. nizey podpisani uwiałomiuą Przeświałną Publiczność, iż dom Celettat zwany, przy fortce Mikołajskiej stojący, i do szkoły Strzeleckiey Krakowskiey należący, d. 28 Maja roku bieżącego przez publiczną licytacyą w Ratuszu Krakowskim o godzinie 9 z rana więcey dającemu na rozebrawie, iako marte, ryal, sprzedany zostanie. Zyczący sobie nabycia tego domu, zechcą się w powyższym dniu, czalie i miejscu znaydować, gdzie o cenie i warunkach sprzedarzy wiadomosc powezmą. — w Krakowie d. 7 Maja 1811

W. Bartynowski.

J. Mazurkiewicz.

Nizey podpisany w moc Rezolucyi Przeświałnego Trybunału Cywilnego, Iszey Instancyi Departamentu Krakowskiego, wydziału Ilgo d. 18 Kwietnia roku niniejszego 1811, do liczby 1723 nastąpioney, uwiałomia i wzywa, aby wierzyciele Malsy Krydaryusza Jozefa Hrabi Ankwicza, końcem zarzutow na rachunki z summy z Depozytu sądowego na zaspokoienie wierzycieli tey malsy przez Ur. Felixa Bielinskiego, Administratora czynienia lub nie i zdania rachunkow przy tymże Ur. Bielinskim w resztuacy summie pozostatey, niemnię summ z teyże malsy elokowanych i dotąd od elokatorów z prowizyami nie podniezionych i przy elokatorach zaległych, iakoli też, że nowy dla wierzycieli tey malsy otwiera się lundusz, bowiem W. Jerzy Dobrzański nabywca sukcesyji po niegdy Wney Korduli z Łochockich Małachowskiey w podaniu swoim do byłego Sądu Szlacheckiego pod d. 30 Marca 1810, żada, aby wierzyciele Krydaryusza Jozefa Hrabi Ankwicza, celem tentowania z niemi zgody względem części teyże sukcesyji na głowę Krydaryusza przypadałacey, przez tegoż W. Dobrzańskiego nabytey zwołanemi byli i tym summę złp. 40,000 ofiaruie. niniejszym edyktem, aby na dzień 17 Czerwca, r. b. o godzinie 4 po południu w Komisysji w domu Przeświałnego Trybunału Cywilnego Iszey Instancyi Departamentu Krakowskiego w Krakowie pod liczbą 106 przed Delegowanym J. W. Goltkowskim Sędzią odbywają się mające, osobicście, lub przez umocowanych pełnomocnikow, celem ułatwienia wyżej wyrażonych okoliczności i czynienia co tym wierzycielom z prawa wypada stanęli, a zarazem nizey podpisany ostrzega, że na nieprzytomnych i nie stawiających wierzycieli Ur. Adwokat Woiewodzki za kuratora est dodany, a zatem bez względu na nieprzytomność wierzycieli za ważne przyjętem będzie, co tenże pominięty kurator nieprzytomnych, wraz z wierzycielami stawiający większością postanowią. Datt w Krakowie d. 4 Maja r. 1811.

Antoni Kłobowski, Patron Tryb. Cywil. Deptu Krakowskiego, Malsy Krydaryusza Jozefa Hrabi Ankwicza Kurator.

Dobra Sędziejowice z przyległościami Borkow, Maryaka i Śniegowice między Pinczowem i Chmielnikiem z lasem, pomieszkaniem, są do sprzedania. Zyczący sobie tych nabyłz ma się ulać za Rzeźnice jatki pod 673 do Wielmożnego Ludwika Dembinskiego, od którego zupełną informacyą powezmie.